

APOKALYPS NU!

Berichten:

door Evert de Groot

***Sociale driegeleding
en pandemie; een
antroposofische verkenning***

Sociale driegeleding en pandemie; een antropo- sophische verkenning

Evert de Groot

Woord vooraf

Wil men de huidige wereldcrisis, aangemerkt als coronacrisis, op de juiste wijze duiden, dan is de eerste weg die we kunnen bewandelen de verzameling van antwoorden op de vragen naar de feiten m.b.t. het virus, de test, het vaccin, etc., in combinatie met de vraag naar de mate waarin de maatregelen gepast en adequaat zijn. Maar er kan ook symptomatisch of fenomenologisch worden gekeken vanuit de vraagstelling: welke geest zit er achter deze buitenproportionele maatregelen? Een geest die het menselijke heil beoogt of nu juist niet? Aan deze verhandeling ligt het antroposofisch gezichtspunt ten grondslag dat er in de wereld een kwaad bestaat dat niet enkel in en vanuit de mens maar ook los van de mens werkzaam is. Met het benoemen van dit kwaad als een werkzame factor in mens en wereld, in de antroposofie aangeduid als 'Ahriman', sluit Steiner aan op inzichten die in vele oude bronnen, zoals de Zend-Avesta, de bijbel e.v.a. kunnen worden gevonden als de personifiëring van kwaadaardigheid.

Basaal uitgangspunt

De sociale impuls van Rudolf Steiner omvat o.a.

1. de formulering van de sociale hoofdwetten
2. de sociale driegeleding.

Deze sociale impuls laat zien dat de wetenschap die voortvloeit uit de heldere waarneming van de wereld van de geest ook in

praktische zin vruchtbaar kan zijn voor het sociale leven en voor de politiek.

Dit is in zoverre nieuw omdat de organisaties die zich rechtstreeks richten op de wereld van de geest, de godsdiensten, in Nederland meer specifiek de kerken en ook levensbeschouwelijke organisaties zoals de Theosofische Vereniging, Rozenkruisers e.d., zich in de regel afzijdig hebben gehouden van de politiek. Een grote uitzondering op deze gang van zaken is het optreden van Mahatma Gandhi. Hij is de eerste Hindoe die het beginsel van ahimsa (dat meer is dan geweldloosheid) een *politieke betekenis* heeft gegeven. Later zou Martin Luther King volgen, met o.a. zijn monumentale uitspraak: 'We have a moral responsibility to disobey unjust laws' (wij hebben een morele verantwoordelijkheid om onjuiste wetten niet te gehoorzamen).

De sociale driegeleding wil vanuit de wereld van de geest een welkom en heilzaam antwoord zijn op de in de huidige maatschappelijke noodsituatie ontstane prangende vraag hoe de tendensen en krachten die de maatschappij verzieken, doen degenereren en afbreken, kunnen worden beteugeld en in zodanige banen kunnen worden geleid, opdat een samenleving kan ontstaan waarin het individuele belang en het belang van het grote geheel met elkaar in een organisch evenwicht kunnen worden gebracht.

De huidige coronacrisis is een *waarheidscrisis* waarin de strijd tussen de menselijke individualiteit en de deze individualiteit vijandige, alles uniformerende kracht van het collectief op de spits wordt gedreven. Het hebben van een authentieke visie wordt steeds meer als politiek incorrect neergesabeld.

Wat betreft de actuele wereldsituatie het volgende:

1. een van de wijzen waarop de coronacrisis kan worden opgevat is dat er een strijd gaande is tussen collectiviteit en individualiteit. Er is een overduidelijke tendens in de wereldpolitiek tot *uniformering* van

het verschijnsel mens. Dit, ten koste van zijn individualiteit. Gezien het feit dat de menselijke individualiteit onvervangbaar is (denk slechts aan de grote geesten der aarde, zoals Hildegard von Bingen, Bach, Goethe) kan de tendens tot uniformering niet enkel worden opgevat als een teloorgang, maar als een aanval op het meest kostbare geestelijke goed dat de mens in zich draagt – als een “strijd om de mens”.

2. tot mijn leedwezen moet ik constateren dat er weinig stemmen opgaan die duidelijk stellen dat, *bezien vanuit de sociale driegeleding*, de huidige aanpak van het virus echt volledig misplaatst is.

Dit omdat

- a. de mens niet wordt aangesproken op zijn individuele verantwoordelijkheid, maar wordt geconfronteerd met dwangmaatregelen. Hierover kan ik kort zijn indien het mij is vergund om een stukje geesteswetenschap in te lassen: geestelijk gezien is vrijheid een door en door christelijke *deugd*. (Dus *niet enkel een recht!*); dwangmaatregelen komen uit de koker van een aan deze deugd vijandige geest, die in de antroposofie Ahriman en in de Bijbel satan (of mammon) wordt genoemd.
- b. de huidige dwangmaatregelen ontleen hun bestaan uit een vanuit de sociale driegeleding *volkomen misplaatste kortsluiting* tussen het medische leven als onderdeel van het geestesleven (waarin keuzevrijheid moet heersen) en het rechtsleven (waarin het gelijkheidsbeginsel wel op zijn plaats is). Dit als gevolg van een in de historie opgebouwde *medicalisering van de samenleving, vooral herkenbaar aan Rijksvaccinatieprogramma's*: medische behandelingen die worden opgedrongen aan gezonde mensen.

De huidige wereldwijd vigerende extreme coronamaatregelen ontleen hun bestaan en geloofwaardigheid aan de volgende uitgangspunten:

1. het covid-19 is een natuurlijk virus

2. het virus is hoogst besmettelijk
3. het virus is levensbedreigend en kan de maatschappij ontwrichten
4. het is volkomen op zijn plaats dat de bevolking wordt overladen met verregaande maatregelen zonder weerga, maatregelen die ontwrichtend zijn voor de maatschappij, de cultuur, de religie, alle vormen van verenigingsleven en menselijke samenkomsten, de gezinsstructuur, al het sociale verkeer zowel in het groot als in het klein, de burgerlijke vrijheden, het zelfbestemmingsrecht, de lichamelijke onaantastbaarheid...
5. de huidige beschikbare medicijnen noch alle alternatieve methoden dan wel verbetering van de leefstijl zijn toereikend om het virus te kunnen beheersen
6. enkel een vaccin kan ons redden

Stuk voor stuk zijn deze 6 axioma's volkomen arbitrair, onwaar en ontbreekt iedere vorm van onafhankelijk wetenschappelijk bewijs. Sterker nog, wetenschappelijk revisionisme wordt als politiek niet correct onwerkzaam gemaakt. Alle wetenschappers die met bewijzen komen dat de waarneembare werkelijkheid sterk afwijkt van deze voorgeschreven werkelijkheid, krijgen geen voet aan de grond. De door de media en overheden ingenomen standpunten zijn onaantastbaar verklaard en hebben daarbij het standpunt van een apodictisch *bindende* religie aangenomen. Van eerlijke wetenschapsbeoefening is in het geheel geen sprake meer.

Wat zijn – in alle nuchterheid! – de hoofdkenmerken van een dictatuur?

1. macht centralisatie i.p.v. -decentralisatie
2. afwezigheid van de Trias Politica (rechtelijke macht, uitvoerende macht, wetgevende macht). Deze trias is op ethische beginselen gebaseerd.
3. het alleenrecht van één visie en het monddood maken, afstraffing, vervolging of detentie van mensen met een afwijkende mening
4. verspreiding van deze één mening middels propagandistische methode van

aanhoudende, het publiek murw makende en indoctrinerende herhaling. Het in strijd zijn van deze mening (de voorgeschreven werkelijkheid) met de realiteit (de waarneembare werkelijkheid, de visie van religie en wetenschap) heeft geen corrigerende invloed op de door de overheden gepropageerde visie

5. een verregaande repressie van de bevolking, met strenge verboden en geboden
6. willekeur van overheidsmaatregelen, veelal niet op logica gebaseerd
7. het actief worden van de wetmatigheid dat macht corrumpeert

Wij zijn met dezelfde nuchterheid gedwongen te constateren dat er in de huidige wereld een macht werkzaam is geworden die alle nationale en lokale overheden 'overruled', wereldwijd hetzelfde script voorschrijft, dat deze macht erin is geslaagd om in krap één jaar alle overheden zodanig voor zich te winnen dat het lokale politieapparaat als hun leger functioneert, een macht die een eminent afbrekende werking uitoefent op de menselijke omgangsvormen, op alle geledingen van onze cultuur, de economie en de rechtelijke macht, in een mate die in historisch opzicht zijn weerga niet kent. Bij alle genomen overheidsmaatregelen ontbreekt iedere vorm van medemenselijkheid en ethiek, en worden methodes ingezet die de onderlinge vijandschap van de mensen bevorderen, zoals de beruchte verkliklijnen. Het basale christelijke uitgangspunt dat *de wet er is voor de mens* is bij een dictatuur geheel omgedraaid. De knoet van de huidige medische dictatuur trekt een loodzware wissel op de ziel van iedere mens, bijvoorbeeld: hoe moet ik mij verhouden tot een gedwongen vaccinatie van mijzelf, van mijn kinderen, kleinkinderen, partner, vrienden, terwijl ik besef hoe door en door bedreigend en mogelijk zelfs kwaadaardig* dit vaccin is?

(* Coronavaccin kwaadaardig: de motivatie van deze stellingname ontleent zijn bestaan aan de constatering van het feit dat zowel in de politiek als in de huidige wetenschapsbeoefening een ethisch bindend richtsnoer ontbreekt. Zonder een bindende ethiek zijn deze

levensgebieden uitgeleverd aan de mens vijandige tendensen, zich uitend o.a. in dwangmaatregelen, genenmanipulatie, verregaande mechanisering van de mens.)

Voordat we verder gaan wil ik de lezer eerst opmerkzaam maken op een hoogst basale kwestie en dat is: in hoeverre berust het uitgangspunt dat ziektes door virussen overdraagbaar zijn op wetenschappelijk bewijs dan wel op een voorlopige aanname? Een belangrijke aanzet tot deze kardinale vraag is geleverd door de antroposofische arts Dr. Med. Thomas Cowan in zijn werk 'The Contagion Myth,' waarvan een uittreksel op de website Transitieweb.nl. Voorts is in dit verband relevant "Exosome Theory VS Virus Theory | In Depth Explanation" te vinden op You Tube. In deze (en vele andere) bronnen wordt de visie verdedigd, dat het uitgangspunt dat virussen de werkelijke ziekteveroorzakers zijn, een van meet af aan onjuiste en onbewezen aanname is. En tevens, dat bij de ontwikkeling van vaccinaties geheel wordt voorbijgegaan aan vele andere factoren die van invloed zijn op ziekte en gezondheid

De antroposofie reikt ons mogelijk meer nog dan welke ander geestelijke stroming niet enkel de mogelijkheid maar ook de opgave aan, om de actuele verschijnselen in hun ware aard en achterliggende motieven te *doorzien* en als zodanig de coronacrisis beter te begrijpen en te plaatsen. Deze opgave kan worden geformuleerd als de vraagstelling: wat is de geaardheid van de geest die schuilgaat achter de coronamaatregelen en wat zijn de bijbehorende ethische motieven? Op zich is het antwoord op deze vraag dermate simpel, dat we ons bijna afvragen of het wel klopt: vrijheid is een christelijke deugd, dwangmaatregelen komen uit de koker van de tegenspeler (hier dus Ahriman genoemd). De moeilijkheid van dit antwoord is, dat zowel het christendom als de praktische invulling daarvan: de mogelijkheid van vrijheid in de zin van ethisch individualisme, nog in de kinderschoenen staan. Het besef dat onze onvervangbare individuali-

teit het hoogste goed is dat wij hebben, en dat zelfs de goden rekening moeten houden met onze vrijheid, is nog geen gemeengoed.

Bij de vraagstelling naar de geaardheid van de geest die schuilgaat achter de coronamaatregelen is het zeer goed mogelijk om de uitspraak van Jezus: 'Aan de vruchten kent men de boom' (Matth. 12:33) toe te passen. Vrijheid is een christelijke deugd zowel vanuit het christendom voortvloeiende verworvenheid; dwang is een maatregel uit de koker van antichrist Ahriman. En cultuurvernietiging is een verschijnsel waaraan wij de antichrist Sorath kunnen herkennen.

Omdat zowel de sociale driegeleding alsook het besef dat de coronacrisis in verband kan worden gebracht met wat Steiner heeft voorspeld: een reële fysieke incarnatie van deze zojuist genoemde antichrist Ahriman, beide uit het leergoed van Steiner voortkomen, kunnen deze inzichten elkaar bevruchten. De sociale driegeleding en de coronamaatregelen *blijken elkaars tegendelen* in exact dezelfde zin als resp. het christendom en de strijd tegen het christendom. Sterker nog, aan de hand van de Coronamaatregelen kunnen wij de waarden die impliciet met het christendom zijn verbonden, exact aanwijzen! Dus: vrijheid, zelfbeschikkingsrecht, eigen verantwoordelijkheid, sociale contacten, vergaderingen, menselijke nabijheid, culturele samenkomsten, kerkgang, zelfstandige oordeels- en meningsvorming, vrijheid van godsdienst, van geneeswijzen, van onderwijs, kortom alles wat bij een sociaal driegelede cultuur wel mogelijk is en wat door de Coronamaatregelen wordt verboden!

Ons thema

In deze verhandeling wordt nu verder de vraag geopperd hoe bijeen – momenteel fictief – daadwerkelijk uitbreken van een pandemie, in een sociaal driegelede maatschappij gepaste maatregelen zouden kunnen worden genomen, met inachtneming van het uitgangspunt, dat de politiek (rechtsleven) zich niet moet bemoeien met medische aangelegenheden (geestesleven).

Aan de basis van de sociale driegeleding ligt:

1. het drieledige (of, zo men wil, het driemaal drieledige) mensbeeld zoals dit in de antroposofie is beschreven en
2. het uitgangspunt dat de inrichting en structurering van de maatschappij bij de mens moet passen *en niet andersom*. De maatschappij is er voor de mens en de mens is er niet voor de maatschappij. Sterker nog, de structurering van de maatschappij dient plaats te vinden aan de hand van het drieledige mensbeeld. Pas door een *structurele congruentie* van mens en wereld kan het fenomeen mens tot zijn recht komen.

De sociale driegeleding gaat ervan uit dat de grote idealen die het motto vormden tijdens de Franse revolutie, dus vrijheid, gelijkheid en broederschap, nooit zijn begrepen omdat deze idealen enkel tot hun recht kunnen komen op onderscheiden levensgebieden.

Er is daarbij een organisch verband tussen deze idealen en de door Steiner geformuleerde sociale hoofdwetten, die ook in een drieledig verband als volgt kunnen worden geformuleerd:

1. wanneer een samenleving aan het begin van haar opbouw staat, is de inzet van de individuele mens nodig om tot de formatie van sociale instellingen te komen. Het belang van de enkeling is daarbij op een organische wijze ondergeschikt aan het belang van genoemde instellingen dan wel het geheel, en het individu zet zijn talenten in voor de opbouw van de samenleving. In deze opbouwfase heerst het principe van de menselijke *gelijkheid opgevat in de zin van gelijkwaardigheid* (en niet van gelijkheid in de zin van getalenteerd zijn). Op het gebied van rechten en plichten (het verantwoorde beheer van wat jou is toevertrouwd) zijn de mensen gelijk.
2. is de gewenste structuur opgebouwd, dan zal op een even organische wijze het individu zich bevrijden uit zijn ondergeschiktheidspositie teneinde zijn *individuele* talenten en capaciteiten (met excuses voor het pleonasme) tot verdere ontplooiing te

brengen, waarbij zijn positie t.o.v. het geheel berust op het verkeer van geven en nemen, van resp. *verantwoordelijkheid en vrijheid*. In het tot ontplooiing brengen van de individuele capaciteiten van de mens heersen de principes van de menselijke ongelijkheid, de uniciteit en vooral ook: *onvervangbaarheid*.

3. zouden alle mensen enkel hun arbeid inzetten om er *zelf* van te leven, dan zal er onvermijdelijk een *overheersende sociale ongelijkheid* tussen mensen ontstaan, omdat in een samenleving waarin de inkomsten worden gerelateerd aan de *situatie gebonden, dus het opportunistische succes*, en dus niet aan de *inzet* of de individuele (niets opbrengende) *competenties*, de individuele ontplooiingskansen en de inkomsten elkaar sterk beïnvloeden. Daarom is het welzijn van het geheel des te groter naarmate de enkeling afziet van het persoonlijk belang bij het resultaat van zijn prestaties en zich op het gebied van zijn behoeften laat belonen door de prestaties van andere mensen. Hier heerst vooral het *solidariteitsbeginsel* (zoals dit ten grondslag ligt aan het socialisme en in praktische zin aan de zorgverzekering, waarin actueel dit solidariteitsbeginsel weer wordt verdrongen).

In deze drie sociale hoofdwetten kunnen we moeiteloos de beginselen gelijkheid (gelijkwaardigheid), vrijheid (en verantwoordelijkheid) en broeder- en zusterschappelijkheid herkennen.

De sociale hoofdwetten zijn door Steiner samengevat in de volgende spreuk:

‘Heilsam ist nur, wenn im Spiegel der Menschenseele sich bildet die ganze Gemeinschaft; und in der Gemeinschaft lebet die Einzelseele Kraft.’

Vrij vertaald: ‘Heilzaam is enkel die situatie, waarin in de spiegel van de menselijke ziel de gehele samenleving zich afbeeldt, en in de samenleving de kracht van het individu tot leven kan komen.’

Met andere woorden: wanneer de belangen van het individu en van de samenleving ge-

heel in harmonie met elkaar zijn, wanneer samenleving en individu oog hebben voor en rekening houden met elkaar.

Het maatschappijmodel dat de laatste decennia de toon heeft aangegeven was dat van het neoliberalisme van Milton Friedman, gebaseerd op het darwinistische beginsel van de ‘survival of the fittest’ en dit heeft geleid tot het huidige roofkapitalisme. Dus vrijheid toegepast in het economische leven, leidend tot vrijheid van enkel de (in financieel opzicht) succesvolle *ten koste van de vrijheid* van de overige mensen.

Dit maatschappijmodel staat nu op het punt moedwillig te worden afgebroken (omdat het zijn doel heeft bereikt, namelijk de formatie van een wereldelite) en zijn plaats af te laten staan aan een vorm van een totalitair communisme, een elitocratie die de mens niet enkel ondergeschikt wil maken aan een maatschappijmodel dat enkel nog op technologie is gebaseerd, een kortsluiting tussen mens en computer beoogt, en waarbij het biologische verschijnsel mens, begaafd met een spirituele ontwikkelingsmogelijkheid, plaats moet maken voor een transhumane cyborgmens, waarin geen enkele plaats is voor welke vorm van individualiteit, zelfstandigheid, authenticiteit, vrijheid, verantwoordelijkheid, zelfbeschikingsrecht dan ook maar. Het is de ultieme utopie van de rijken, (ongeveer een miljoenste deel van de wereldbevolking) die zich tot een wereldelite hebben georganiseerd, ten koste van de armen. Het is het grote plan dat in antroposofische termen de *afschaffing van de menselijke ziel* kan worden genoemd.

Vanuit de antroposofie, waarin de op handen zijnde daadwerkelijke verschijning – in de zin van incarnatie - van de antichrist op het wereldtoneel als genoegzaam bekend mag worden verondersteld, kan genoemde ontwikkeling feitelijk eenvoudig worden geduid: Ahriman is een gevallen godheid die de mogelijkheid om zelf scheppend te werken is ontzegd. Hij is er derhalve op aangewezen om op de door de goden geschapen mens te beïnvloeden en voor zich te winnen. Hij wil *de mensheid kapen*

en onomkeerbaar inlijven in zijn rijk.

Zijn werkwijze is die van een herkenbare *strategie*, en de ontmaskering hiervan berust op het *doorzien* ervan. Een aantal belangrijke kenmerken van deze strategie zijn:

1. de morele degeneratie van de mens, vooral door hem te choqueren (media en eenzijdig nieuws),
2. de toepassing van de sluipende geleidelijkheid, dus via kleine stapjes, ten einde de mens te laten 'wennen',
3. werking vanuit het verborgene (achter gesloten deuren), niet openlijk,
4. werken met occulte (niet met de gewone zintuigen waarneembare) middelen, zoals morgellons (zie hiervoor o.a. <https://www.stopworldcontrol.com/report>) en in deze tijd: het niet controleerbare virus (niet zintuiglijk waarneembaar, dus occult).
5. propaganda, herkenbaar aan de aanhoudende herhaling
6. geleidelijke invoering van dwangmaatregelen, waarbij punten 5 en 6 bedoeld zijn om de mens murw te maken
7. beïnvloeding van de publieke opinie, opdat wij mensen zouden gaan geloven dat alle mensen *gelijk en vervangbaar* zijn (m.a.w. de vernietiging van het individu).

Een andere wijze waarop deze antichristelijke geest kan worden herkend is dat er momenteel een macht wordt uitgeoefend over de mensheid die *mondiaal* is en alle aardbewoners treft (met enkel graduele verschillen). Vanuit de psychiatrie is het streven naar wereldmacht een vorm van psychopathie, hetgeen wordt bevestigd door Andrzejh Lobaczewski, die een nieuwe tak van wetenschap heeft ontwikkeld, vastgelegd in zijn publicatie 'Politieke penerologie' en veder uitgewerkt door Jan Stoms ('Destructieve relaties op de schop.'). Wat in de geesteswetenschap de geest van Ahriman wordt genoemd is psychologisch beschouwd daadwerkelijk psychopathisch.

De sociale driegeleding baseert zich op het uitgangspunt, dat zij wezenlijk kan bijdragen aan een gezonde en duidelijk gestructureerde samenleving, waarin de destructieve krachten die deze samenleving willen chaotiseren, ontwrichten dan wel doen degenereren, zodanig

structureel zijn teruggedrongen dat deze negatieve tendensen geen kans krijgen om de mensen te knechten.

Het tweede uitgangspunt van deze sociale driegeleding is dat zij de mens aanspreekt op het vermogen om de juiste keuzes te maken. *Aldus is de sociale driegeleding gebaseerd op het vertrouwen dat de mens überhaupt in staat is om verantwoorde keuzes te maken* en op dit punt niet afhankelijk hoeft te zijn van de overheid.

Deze twee uitgangspunten worden nu toegevoegd.

In de samenleving zijn drie levensgebieden te onderscheiden:

- het geestelijke leven (de cultuur),
- het rechtsleven (de overheid) en
- het economische leven (handel en productie).

In het *geestesleven* heeft de mens de keuze tussen vrijheid of onvrijheid. De sociale driegeleding baseert zich op het *uitgangspunt dat de mens in staat is om in te zien* dat op het gebied van het geestesleven vrijheid thuishoort. De huidige crisis is het *uitgelezen moment* om in te zien hoe onze vrijheid ons actueel wordt ontnomen. Is dit proces eenmaal voltrokken, dan zal ook het besef als zodanig ondergesneeuwd raken.

Het *rechtsleven* is gebaseerd op het uitgangspunt, dat de mens kan inzien en aanvoelen dat alle vormen van klassenjustitie en vriendjespolitiek onrechtvaardig zijn en dat op het gebied van rechten, plichten en aanspreekbaarheid geen enkel onderscheid mag zijn. Een situatie waarbij een persoon of instituut dat dermate veel macht heeft, dat deze juridisch onschendbaar is, is opnieuw een vorm van dictatuur. Een leidende politicus is even aanspreekbaar als een asielzoeker zonder burgerlijk-administratieve identiteit of een soeverein persoon. Het gelijkheidsprincipe dat hier thuishoort is gebaseerd op het rechtvaardigheidsgevoel dat in iedere mens leeft. Dit wordt verbeeld door de *geblinddoekte* Vrouwe Justitia, die zich baseert op feiten en op het gelijkheidsprincipe. De ongeblinddoekte Vrouwe Justitia staat symbool voor de *situationele* toepassing van

dit gelijkheidsprincipe.

Dan hebben we nog het *economische* leven. In deze tijd worden we geconfronteerd met de gevolgen van het onjuist gekozen uitgangspunt, dat in het economische leven vijandschap (moordende concurrentie) in plaats van collegiale solidariteit moet heersen. De monopolisering van alle vormen van productie en handel blijkt steeds meer een verwoestende en de samenleving ontwrichtende factor, die alle vormen van burgerlijk initiatief op economische gebied onmogelijk maakt en kan als zodanig opnieuw als een vorm van totalitarisme worden gezien. De vele spelers op het veld moeten daarbij onder invloed van de wet van het recht van de sterkste het veld ruimen. De vrije marktwerking is een afvalrace met als eindpunt één centrale handelsorganisatie. De zogenaamde vrijhandel mondt door de wetmatigheid van het recht van de sterkste uit in onvrijheid.

De sociale driegeredding is, nogmaals dus, gebaseerd op het uitgangspunt, dat de mens in staat is om in te zien dat in het economische leven de keuze voor solidariteit en collegialiteit behoort te prevaleren boven moordende concurrentie. Dit laatste uitgangspunt blijkt meer waarde te hebben in ideëel opzicht dan in de praktische uitvoerbaarheid ervan, en wel omdat in een op het neo-liberalistische modelgebaseerd groei-economie voor vele relatief kleinere bedrijven de noodzaak van overleven een dermate dwingende factor in de bedrijfsvoering is, dat daarbij geen ruimte is voor collegialiteit.

Echter, eenmaal geconfronteerd met de verwoestende uitwerking van monopolisering, blijft de intrinsieke waarde van solidariteit niet enkel onaangetaast maar ook des te dwingender.

Dan nu even iets over mogelijke onjuiste kortsluitingen.

Ter wille van het overzicht nog even in schema:

In het geestesleven – vrijheid als leidend beginsel

In het rechtsleven – gelijkheid als leidend beginsel

In het economische leven – solidariteit als leidend beginsel

1. Vrijheid (in de vorm van willekeur en vriendjespolitiek) toegepast in het rechtsleven leidt tot klassenjustitie. Het niet aanspreekbaar zijn van grote bedrijven en onschendbare politici is één van de grote maatschappelijke kwellingen in deze tijd
2. Vrijheid toegepast in het economische leven leidt tot economische oorlogsvoering, monopolisering en het huidige roofkapitalisme
3. Gelijkheid toegepast in het geestesleven leidt tot totalitarisme
4. Gelijkheid toegepast in het economische leven leidt tot de marxistische interpretatie van het communisme en niet tot de christelijke interpretatie daarvan
5. Solidariteit in het geestesleven: is juist voor zover het *respect* voor de overtuiging van de ander betreft; is echter onjuist indien deze solidariteit uitmondt in dwang om een voorgeschreven mening te koesteren (op deze *misplaatste vorm van solidariteit, bijvoorbeeld door het vaccin toch maar te nemen*, zou in een sociaal driegerede samenleving dus nooit een appel kunnen worden gedaan).
6. Solidariteit in het rechtsleven: is juist voor zover het leidt tot *begrip van de toedracht* van de af te handelen misstanden (de ongeblinddoekte (!) Vrouwe Justitia); is onjuist voor zover het leidt tot vriendjespolitiek en dus, instandhouding van misstanden en teloorgang van gelijkheid (klassenjustitie en diplomatieke onschendbaarheid).

Met het debacle van de sociale driegeredding in de 20^e eeuw behoeft het ons dus niet te verwonderen dat Steiner aangaf dat zonder driegeredding de samenleving afstevent op een sociale ramp, in dit geval een medische dictatuur. Het is toegepaste logica.

Is daarmee de kous af?

Nee. Iedere goede eigenschap kan op hol

slaan. Zie het Kernkwadrantenmodel van Daniel Ofman. *Voor alle deugden, kwaliteiten en goede eigenschappen geldt: ze dienen in toom te worden gehouden door hun complement.*

Vrijheid, de deugd behorende bij het geestesleven, kan worden omschreven als vrij zijn *om* of vrij zijn *van*.

Indien de vrijheid *om* op hol slaat wordt zij onverantwoordelijkheid en is de *complementaire deugd* verantwoordelijkheid, die op zijn beurt weer kan omslaan in een te zware, vrijheid ontnemende opvatting van verantwoordelijkheid.

Indien de vrijheid *van* op hol slaat ontstaat een situatie die reeds genoemd is bij het probleem van de onaanspreekbaarheid.

Gelijkheid, de deugd die thuishoort in het rechtsleven kan op hol slaan indien zij niet wordt aangevuld met situationeel begrip. De vaststaande waarheid en de levende wijsheid behoren elkaar aan te vullen. Het rechtsleven behoort te bemiddelen bij onrecht. Onrecht ontstaat indien iemand een ander benadeelt. We hebben dan te maken met de bekende trias: aanklager, advocaat en rechter, geesteswetenschappelijk beschouwd zijn dat de rollen van resp. Ahriman, Lucifer en Christus. De wijsheid, het situationele begrip, verlost de waarheid van haar starheid en onbuigzaamheid, en de waarheid verlost het situationele begrip van haar te grote toegeeflijkheid.

Solidariteit of broederschap is de deugd van het economische leven. Ook deze kan op hol slaan indien deze solidariteit een bedreiging wordt voor hen die solidair zijn, wanneer de solidariteit een appèl gaat doen op de middelen van allen die solidair zijn die boven hun capaciteit uitgaat. Zo wordt in de zorg op grote schaal misbruik gemaakt van het solidariteitsprincipe – waarop het zorgsysteem is gebaseerd – door daar het verdienmodel op te zetten, zoals exorbitant hoge prijzen voor medische hulp. Een ander voorbeeld is het willen redden van de KLM tijdens de coronacrisis.

Deze solidariteit kan worden aangevuld met realiteitszin. Het heeft geen zin solidair te willen zijn indien we niets meer hebben waarmee we solidair kunnen zijn.

Dan nu de volgende vraag:

Hoe zit het indien bij het navolgen van zijn eigen vrijheid, de vrijheid van een ander wordt beperkt?

Meer specifiek: als ik mij niet conformeer aan de huidige vigerende coronamaatregelen, en doorleef op de wijze waarop de mensheid dat heeft gedaan gedurende het *gehele* verleden, ben ik dan onverantwoord bezig? Gelden oudere rechten van vele aeonen opeens niet meer? Heeft de mensheid met de huidige maatregelen het ei van Columbus uitgevonden dat de wereld gaat redden?

We kunnen de zaak ook anders formuleren: is er een gegronde reden waarom de huidige pandemie een dergelijk gedrag van social distancing, mondkapjes, testen, vaccinatie e.d. als enige mogelijkheid wettelijk moet *afdwingen*? Deze reden is er in het geheel niet.

1. *in alle nuchterheid* is er geen pandemie; er zijn geen betrouwbare cijfers waaruit blijkt dat de aanduiding pandemie op zijn plaats is; covid-19 blijkt niet erger te zijn dan vergelijkbare griepgolven. Een eventuele *emotioneel afwijzende* reactie op dit *nuchtere* en door iedereen na te trekken gegeven berust niet enkel op onvoldoende kennis van de cijfers maar ook op de mate waarin de persoon in kwestie door aanhoudende angstmakerij *blijkbaar* is gebrainwasht.
2. er is *geen enkel proportioneel verband* tussen de aanhoudende en steeds toenemende draconische maatregelen en de griep, die inmiddels allang over is, en waarbij er een dermate reusachtige misleiding over ons heen wordt gegoten door het aantal besmettingen gelijk te stellen met het aantal positief geteste, dat we ons in alle ernst moeten afvragen of het coronavirus daadwerkelijk ons gezonde verstand heeft weggevaagd.
3. ervan uitgaande dat er sprake is van een levensbedreigend besmettelijk virus zou een vorm van sociale isolatie van zieken de enige logische oplossing zijn, zoals leprakampen. Beperkingen voor gezonde mensen is niet enkel absurd, maar rondt dictatoriaal. Het is een totaal misplaatste

toepassing van het gelijkheidsbeginsel. Het dictatoriale element blijkt ook uit de al eveneens disproportionele boetebedingen.

4. nogmaals de eerdere genoemde publicatie van Cowan: het concept dat virussen ziekteverwekkers zijn berust op een voorlopige wetenschappelijke aanname, waarbij het hoog tijd is voor wetenschappelijk revisionisme. In het geval dat virussen daadwerkelijk exosomen zijn, valt alle grond onder de vigerende maatregelen weg en is het hoog tijd voor de introductie van een nieuw medisch wetenschappelijk paradigma. Zie voorts ook het boek 'Virus-Wahm' van Dr. Med. Claus Köhnlein. In de huidige tijd is er geen enkel ruimte voor een eerlijke maatschappelijke discussie dan wel onderzoek van dit baanbrekende inzicht.
5. het idee dat je onverantwoord bezig bent indien je je niet houdt aan de maatregelen is gebaseerd op a. de aanname van de juistheid van de visie van de officiële nieuwskanalen en b. op de morele gezondheid van het lijden aan smetvrees! Ben ik onverantwoord bezig als ik niet lijd aan smetvrees en ik navenant de smetvrees van mijn medemens maar ziekelijk vind? *In hoeverre moet ik rekening houden met de smetvrees van mijn naaste? En daarmee: in hoeverre is het juist om het loyaliteitsbeginsel van het economische leven toe te gaan passen op het medische, dat een onderdeel is van het vrije geestesleven?* Is het juist om toe te geven aan de smetvrees van mijn naaste, om de buigen voor de voorlopige aanname dat virussen ziekteverwekkers zijn, om toe te geven aan het wanconcept dat ik als gezonde mens als een gevaarlijke potentiële besmettingshaard wordt gestigmatiseerd?

Dit laatste is feitelijk een morele vraag waarvoor geen pasklaar recept is. Het idee dat in Steiners driegeleding dit gegeven onvoldoende is uitgewerkt staat of valt nog altijd met de in punt 4 aangehaalde noodzaak van revisionisme.

Maar omdat smetvrees een *psychiatrische aandoening* is, is de keuze om daar al dan niet rekening mee te houden, dus in de zin van erin meegaan dan wel er tegenin gaan, toch een therapeutische keuze op basis van empathie en niet een keuze op basis van de feitelijke realiteit. Echter: een patiënt-therapeut relatie is *ongelijkwaardig*.

Indien gezond denkende mensen door het smetvrees virus zijn besmet, is hun verhouding tot mensen zonder smetvrees dan ook ongelijkwaardig? Zo ja, dan *kàn er geen sprake zijn* van onverantwoord gedrag van de angstvrije gezonde mens. Zo neen, dan zou een volkomen gelijkwaardige beoordeling op zijn plaats zijn voor mensen die zich angst hebben laten aanpraten (want vóór maart 2020 was van deze angstpsychose geen sprake!) en mensen die bewust het standpunt innemen dat niet contact maar angst nu juist de enige werkzame factor is die telt bij het vraagstuk besmetting.

Kom ik mijn medemens die aan smetvrees lijdt tegemoet door afstand te houden, dan bevestig ik hem in zijn handicap die bestaat uit de idee dat onze medemens potentieel ziekmakend is. Einde oefening naastenliefde. Houd ik er geen rekening mee, dan slaat hij op tilt. Willen we dat? Hieruit blijkt toch zonneklaar dat het aanpraten van *de angst voor besmetting een aantasting is van een gezond en christelijk mensbeeld* waarin de beoefening van naastenliefde überhaupt mogelijk is. Was Jezus bang voor leprapatiënten? Neen, hij raakte ze aan.

Een ander voorbeeld.

In de 4^e eeuw was er in Italië een werkelijke pestepidemie. Deze epidemie bracht de noodzaak van arbeid met zich mee op het gebied van ziekenverzorging en lijkenruiming – niet de vorm van arbeid die bij de bevolking erg in trek was. Toch was er een groep mensen die de charitatieve bereidheid vertoonde om dit vuile werk op te knappen, ook indien hun eigen ge-

zondheid en leven daarbij gevaar liep. Dat waren christenen. Met deze zelfopofferende levenshouding hebben zij indirect gezorgd voor een grote verspreiding van het christendom. En is dit waar gebeurde verhaal (Bron: T&T Clark Studies in Early Christianity) een bewijs dat ziekten besmettelijk kunnen zijn? Neen, eenvoudig omdat *er andere redenen kunnen zijn waarom een epidemie uitbreekt.*

6. In de wijze waarop door de media en de overheid wordt omgegaan met het idee pandemie is geen enkele ruimte voor ideeën die afwijken van de inmiddels clichématig geworden slogan “alleen een vaccin kan ons redden.” Behandelingen met het bekend geworden trias hydroxychloroquine-azitromycine-zinkorotaat, ivermectine, alternatieve geneeswijzen, immuun versterking, leefstijlreform, al deze veel belangrijker zaken zijn in het geheel buiten beeld. Sterker nog, artsen die zich op dergelijke zaken focussen worden op hun vingers getikt of eenvoudig geschorst. Gezien het feit dat deze methoden vaak meer levensreddend blijken te zijn dan de gebruikelijke intubatie, is dit feitelijk op zijn zachtst gezegd een uitermate kwalijke zaak.
7. Het nieuwe vaccin is geen vaccin maar een techniek om de mens genetisch te manipuleren. Het is een door en door gevaarlijk, kwaadaardig, manipulatief middel om de biologische mens uit te schakelen en letterlijk in bezit te nemen. Ik verwijs naar de websites <https://www.stichtingvaccinvrij.nl>, <https://www.transtieweb.nl> en <https://www.stopworldcontrol.com/>.

Gesteld nu, in een stad staat een gebouw dat in artistiek en architectonisch opzicht een onschatbare en onvervangbare waarde vertegenwoordigt. Door stadsvernieuwingsprojecten worden er om het historische gebouw heen nieuwbouwwerken geplaatst in moderne functionele vierkante stijl, met als goedkeuringsargument ‘contrasterende architectuur’. Vervolgens wordt gezegd: dat oude gebouw past niet tussen al die nieuwbouw. Laten we

het slopen.

Dit is de situatie waarin de natuurlijke geneeswijzen verkeren. Voor de betrouwbaarheid van hun werking hebben zij nooit een klinisch bewijs nodig gehad, omdat dit *empirische* geneeswijzen zijn, dus niet berustend op *arbitrair* bewijs maar op ervaring. (Schrijver dezes heeft ooit zijn medewerking verleend aan een geneesmiddelenonderzoek om uit eerste hand te ervaren hoe volkomen willekeurig en onwetenschappelijk met ervaringsgegevens wordt omgesprongen.) Met het leveren van een klinisch bewijs is zeer veel geld gemoeid. En zo worden de traditionele geneeswijzen opzettelijk om zeep geholpen. Van vrijheid van geneeskunde is momenteel in het geheel geen sprake.

Ons eigenlijke onderwerp is nu: hoe zou in een driegelede samenleving omgegaan worden met een pandemie? Er zou hoe dan ook geen onrechtmatige kortsluiting zijn tussen het rechtsleven (alle mensen gelijk) en het medische leven (individualiserende behandeling) en navenant geen enkele dwangmaatregelen.

De volgende gedachtegang is gebaseerd op de achterhaalde mythe, dat virussen enkel onwenselijke ziekteverwekkers zijn (in plaats van boodschappers met een zinvolle code). De *morele* vraag of we ter wille van *de mening van de ander*, namelijk dat ziektes wél besmettelijk kunnen zijn, rekening mee moeten houden, zolang het nog niet tot alle mensen is doorgedrongen dat het fenomeen besmettelijkheid op een onjuiste inschatting berust, namelijk angst, wordt hierbij niettemin behandeld, en wel vanuit de optiek dat we nu eenmaal te maken hebben met deze wijd verspreide opvatting en deze opvatting om deze reden vooralsnog helaas niet zomaar in de prullenbak kan. Hier ligt echt ook nog een taak van verder onderzoek en voorlichting.

Het doormaken van influenza wordt veelal als een ongewenste zaak gezien. Deze afwijzing berust op een *onbegrip van de functie* ervan, van de werking van het menselijke immuun-

systeem en op de angst voor complicaties. Hetzelfde geldt voor kinderziektes als rodehond, roodvonk, waterpokken, mazelen, bof e.d. In vrijwel al zijn publicaties komt Dr. Thomas Cowan er op terug, dat, hoe en waarom de negatie van de betekenis van deze aandoeningen veelal leidt tot meer ernstige kwalen. Sterker nog, dat bij de toewijzing van de oorzaken van de opkomst van nieuwe epidemieën zoals kanker, auto-immuunziekte, autisme, astma e.d. de vele vaccinaties als een belangrijke oorzakelijke factor dienen te worden ontmaskerd. Zie hiervoor ook het grondig gedocumenteerde werk 'Vaccinatie. Het einde van een mythe' van Dr. Viera Scheibner.

Vaccinaties berusten nuchter beschouwd op het uitgangspunt dat de Schepper bij de vervaardiging van de mens een aantal onmisbare eigenschappen van het immuunsysteem over het hoofd heeft gezien en dat de mens zonder vaccinaties nog niet gereed is voor het leven op aarde. De vraag rijst hier *hoe dwaas* dan wel *godslasterlijk* een dergelijk uitgangspunt is. De toch op zijn minst relevante vraag of er naast vaccinaties nog *andere gezichtspunten* (immuniteitsversterking, alternatieve behandelmethoden, ontoereikendheid van vaccinaties etc.) zijn met betrekking tot de betekenis dan wel behandeling van betreffende aandoeningen, blijft veelal buiten beeld.

Het lijkt er verder op dat het *recht op besmetting* ons wordt ontnomen. Het zichzelf intentioneel blootstellen aan deze ziektes (vanuit de besmettingsgedachte wel te verstaan!) kan immers een bewuste keuze zijn: de keuze om – vanuit vertrouwen – ons immuunsysteem aan het werk te zetten. *Om het (laten) doormaken van de ziekte als een zeer gewenste situatie te beoordelen.*

Het is dus zaak om het onder druk staande recht op besmetting veilig te stellen en mogelijk zelfs wettelijk te gaan regelen. In een sociaal driegelede samenleving zou de omschrijving van een dergelijk recht als een absurditeit worden gezien, niet minder absurd dan het recht om adem te halen. Het is dan weliswaar een medische aangelegenheid, en het is wet-

telijk ook niet verboden zichzelf te laten besmetten, maar de vrijheid van dit recht staat vooralsnog niet vast.

Hoe zit het met het recht om tegen besmetting gevrijwaard te worden?

De kernvraag is hier *wie verantwoordelijk kan worden gesteld* voor datgene wat besmetting wordt genoemd: de overbrenger dan wel de ontvanger. En feitelijk nog fundamenteeler: *werkt de overdracht van ziektes wel via microben?*

Zo ja, dan leidt de nuchtere vaststelling van de selectieve overdracht ons in dwingende zin naar het fenomeen weerstand. In dit verband is vermeldenswaard, dat de *aanname* van besmetting via microben is geformuleerd door Louis Pasteur, terwijl zijn tijdgenoot Antoine Béchamp uitging van pleomorfisme (het ineigen vermogen van microzyten om van functie en eigenschappen te veranderen) en van het doorslaggevende belang van het microbiologische milieu, dus het immuunsysteem.

Ondanks het feit dat de onderzoeken van Pasteur volkomen frauduleus en geheel onwetenschappelijk waren, heeft zijn visie de wereld veroverd. Het feit dat men 'brood' zag in vaccinaties heeft hier van meet af aan de doorslag gegeven. Logisch, want het verdienmodel voor een herhaalde medische behandeling van *alle* mensen is nu eenmaal zeer aantrekkelijk i.v.m. een behandeling van enkel de zieke doelgroep. Dat een verdienmodel aan de basis ligt van de rijksvaccinatieprogramma's en niet het motief van het welzijn van de bevolking moge nogal onthutsend en ongeloofwaardig zijn, het blijkt al ruim een eeuw uit het feit dat de eenzijdige focus op vaccinaties alle afwijkende visies systematisch neersabelt:

1. de publieke discussie aangaande de schadelijke werking van vaccinaties wordt niet eerlijk gevoerd
2. de publieke discussie over de rol van andere zienswijzen en geneeswijzen wordt niet eerlijk gevoerd.

Aan het eind van zijn leven heeft Pasteur toegegeven dat de visie van Béchamp ('le microbe est rien, le terrain, c'est tout') de juiste is,

maar de door hem in gang gezette trein was al rijdende.

In de genoemde publicatie van Cowan ('The contagion Myth') werkt ziekteoverdracht via inductie.

Los van de vraag in hoeverre de microbe al dan niet een rol speelt bij ziekteoverdracht, kan hier toch worden vastgesteld, dat het hoe dan ook nooit de hoofdrol is. En dat het daadwerkelijk ziekmakende virus de angst voor microben is.

Ook in het geval dat angstvrije ziekenverplegers de ziekte in kwestie zelf oplopen, is dit beslist geen bewijs van het tegendeel. Er is namelijk een hogere macht die het laatste woord heeft, die bepaalt of een mens ziek wordt en dat is de wet van karma, die ook in de antroposofie wordt onderschreven. En er is ook nog zoiets als een immuunsysteem dat goed of slecht functioneert.

In het geval dat een griep als een ongewenste aandoening wordt beoordeeld, zouden mensen die deze ziekte hebben opgelopen de potentiële besmetters de schuld kunnen gaan geven en het rechtssysteem zou overspoeld kunnen geraken met schadeclaims, afgezien van de vraag naar het probleem van de bewijsvoering. En dit is een actuele trend: het detecteren van de besmetter, die via allerlei elektronica ad absurdum kan worden doorgevoerd. Maar feitelijk is dit een oorlogssituatie van burger tegen burger en qua signatuur geheel gelijk met welk systeem van *verklikken* dan ook. De geste om je medemens te verklikken is qua signatuur niet anders dan bij de heksenvervolging. (Wederom: 'aan de vruchten kent men de boom').

Men zou dus kunnen stellen: het coronavirus werkt als een splijtzwam tussen de mensen: mensen die het risico van besmetting gewoon ruimhartig nemen zoals dat vroeger normaal was, en mensen die dit risico niet willen nemen.

Hoe nu zou met dit gegeven kunnen worden omgegaan in een driegelede samenleving? Een samenlevingsstructuur dus waarin het *onmogelijk* is dat gezonde mensen worden on-

derworpen aan medische maatregelen?

Een elegante oplossing zou zijn: mensen die het risico van besmetting afwijzen dragen zelf vrijwillig een mondkapje. Daarmee geven zij hun eigen besmettingsangst openlijk te kennen, zodat iedereen daar rekening mee kan houden, door sociale distantie in acht te nemen. Niemand hoeft daarbij tot het dragen van een mondkapje te worden verplicht, want een dergelijke verplichting zou betekenen dat mondkapjes alleen werken per twee stuks. En dat is uiteraard absurd.

De vrijheid van de ene persoon mag niet ten koste gaan van de vrijheid van de ander. Indien ik geen mondkapje draag en de medemens die voor medische zekerheid kiest wèl, dan is de zaak in evenwicht. Indien ik word verplicht om een mondkapje te dragen, dan mondt de vrijheid van degene die smetvrees heeft uit in de onvrijheid van mij en dan is de zaak niet in evenwicht.

Het argument dat ook gezonde mensen het virus kunnen overbrengen, is dermate vergezocht en absurd, dat wij daar ronduit geen waarde aan kunnen hechten. Een dergelijke visie staat volkomen haaks op gezonde en vrije omgangsvormen en maakt het sociale leven onleefbaar.

Het is absurd om gezonde mensen te confronteren met voorzorgsmaatregelen, ook indien zij kwetsbare mensen opzoeken. In geesteswetenschappelijk opzicht is het geheel misplaatst om onze naaste de schuld voor onze ziekte te geven. Niet wij maken ziek, de ziek geworden persoon heeft zijn systeem ontvankelijk gemaakt, en/of was eraan toe om deze ziekte te verwerven (via inductie).

Al met al is eigen verantwoordelijkheid in alle opzichten de meest gezonde wijze om om te gaan met de vraag in hoeverre mensen besmet kunnen worden.

Voorts rijst hier nog de volgende vraag:

Kan ongewenste besmetting alleen bepaald worden door voorzorgen van de kant van de nog niet zieke of ook van de kant van de zieke? Indien wij het besmettingsmodel via virussen, omdat deze worden geduid als exosomen,

niet aanhangen, maar wel de visie van Cowan (inductie), dan is de overeenkomst tussen beide visies dat de nog niet zieke maar wel potentieel zieke persoon vooraleerst in contact zou moeten komen met een ziek persoon om een overdracht te kunnen laten plaatsvinden. Aanvullend op deze visie is dan het gezichtspunt, dat een infectieziekte in het geheel niet altijd als en ongewenste zaak dient te worden beschouwd, maar, zoals in het geval van verkoudheid en influenza, als een welkom door het lichaam zelf verkozen reinigingsproces. Echter, indien men uitgaat van het verband tussen 5G straling en symptomen die worden gediagnosticeerd als corona, dan behoeft van een dergelijke overdracht geen sprake te zijn. Doet men er goed aan om thuis te blijven indien men verkoudheidsklachten heeft? Omdat deze vraag onlosmakelijk is verbonden met de onaantastbare vrijheid van het individu ben ik sterk geneigd te zeggen dat hier het individuele verantwoordelijkheidsgevoel even veel gewicht in de schaal legt als het behouden van de eigen verantwoordelijkheid bij een eventueel daadwerkelijk uitbreken van een pandemie. Omdat in een sociaal driegelede samenleving deze verantwoordelijkheid ons niet ontnomen kan worden, is dit uitgangspunt toch beslist te prefereren boven allerlei vormen van dwangmaatregelen. Het al dan niet ziek worden is dan een kwestie waarbij weer een *vertrouwen* kan worden gesteld in het immuunsysteem en een vertrouwen in het karma.

En deze visie wordt praktisch ondersteund door het nuchtere feit dat landen die de voorgeschreven maatregelen niet hebben uitgevoerd beslist niet slechter scoorden in het aantal slachtoffers, gediagnosticeerd als covid-patiënten.

Al met al is sociale driegeleding nog altijd een passend antwoord op de huidige crisis, die *exact het tegendeel* ervan vormt:

1. aantasting vrij geestesleven (een eigen mening over corona wordt vanuit het *voorgeschreven* standpunt van loyaliteit onaantastbaar geacht),
2. aantasting gelijkheidsbeginsel rechtsleven (ongelijke rechten voor gevaccineerden/

ongevaccineerden) en

3. aantasting broederschapelijk economisch leven (maatregelen die de ongevaccineerden duperen zullen beslist volgen).

Tenslotte

In deze verhandeling wordt het gezichtspunt gehuldigd, dat het huidige vaccinatiebeleid als opstap voor de Great Reset het kwaadaardige tegenbeeld vormt van een samenleving waarin sociale driegeleding is doorgevoerd. Kwaadaardig, omdat het beleid een direct dan wel indirect dwingend (sociale uitsluitingen) karakter heeft en daarmee haaks staat op het vrijheidsbeginsel; een beginsel dat tevens grondwettelijk de lichamelijke integriteit van de mens en het hieruit voortvloeiende zelfbeschikkingsrecht aantast. Voorts omdat het uitgaat van de vermeende noodzaak de door God geschapen mens genetisch te manipuleren middels een massaal toegepaste experimentele mRNA techniek waarvan de veiligheid dan wel schadelijkheid in het geheel niet wetenschappelijk is onderzocht.

Het is de taak van de antroposofie om een dergelijke grote ingreep op de gehele mensheid *geesteswetenschappelijk te duiden* in plaats van mee te gaan in de door de media gepropageerde slogans betreffende een vermeende levensbedreigende besmettelijkheid van een virus, waarvan de besmettelijkheidsgraad nooit is aangetoond. Om deze reden wordt positieve advies vanuit het Goetheanum en de landelijke verenigingen van antroposofische artsen om het coronavaccin toe te passen hier niet onderschreven en gevoelsmatig als een verraad van de antroposofie gezien.

Zie hiervoor ook het schrijven

<https://apokalypsnu.nl/nieuwsbrief/2021-29-september-geef-een-signaal-af-aan-de-medische-afdeling-van-het-goetheanum/>